

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові
в агенції дневників
пасаж Гавемана ч. 9 і
в п. к. Старостах на
провінції:

на цілий рік К. 4-80
на пів року „ 2-40
на чверть року „ 1-20
місячно . . „ —40

Поодинокое число 2 с.
З поштовою пере-
силкою:

на цілий рік К. 10-80
на пів року „ 5-40
на чверть року „ 2-70
місячно . . „ —90

Поодинокое число 6 с.

Вісти політичні.

(Справа соймові. — Справа помилування росій-
ських студентів. — З Туреччини. — Справа хінська.)

Водна комісія зібрала ся передвчера і вче-
ра на засіданні, і хотів правительственне пред-
ложено в справі регуляції рік в Галичині не
війшло ще до Союму, перевела над сою, впрочім
ананого справою, інформаційну дискусію. На
засіданні явив ся також запрошений міністер
др. Пентак, і представив основи правитель-
ственного проекту. Проект обіймає програму
регуляції всіх рік в Галичині, яку має ся до-
вершити в 20 літах, починаючи з 1904 роком.
В програмі поділено ріки на три категорії:
1) Карпатські ріки, яких не обнято дотеперіш-
ними регуляційними законами, іменню: Скава,
Раба, Попрад, Вислок, Вігор, Стрий, Свича
з Сукелією, три Бистриці (солотвинська, над-
вірнянська і спільна) і Танву. Кошти регуля-
ції поносить держава 60% і край 40%. 2) Ре-
гуляція рік: Дунаєць від Зглобиць до Нового
Санча, Вислок від Мелца до Ясла і Сян від
солонного складу до Сянока. Кошти поносить
державу. 3) Регуляція горішнього бігу рік, на-
ведених під 2), коштом держави 60% і краю
40%. Загальні кошти регуляції рік обчи-
слено на 58,580.000 К. з сего припадає на ре-
гуляцію карпатських рік 35,500.000 К. на Ду-
наєць, Вислок і Сян під 2) 19,900.000 і вкінці
на горішний біг тих трох рік під 3) 3,100.100 К.
До 1912 року має ся видати на згадану ціль

26,361.000 корон, з чого держава поносить
19,398.000 К. а край 6,962.400 К. По інформа-
ційних поясненнях міністра Пентака, комісія
висказала ему признане за стараня о регуля-
цію краєвих рік, почім приступлено до дис-
кусії. Референтом правительственного предло-
ження регуляції рік вибрано посла Козловського,
а референтом предложения о будові водних ка-
налів п. Меруновича.

Передвчера відбувала ся дальша дискусія
для предложения о рентових поєїлостях. Посол
М. Пінівський, підпираючи виводи п. Средняв-
ського, домагав ся, аби в інтересі зако-
на скорочено час сплати рентових позичок
і час неподільности. Референтом вибрано Пі-
лята. — В спеціальній дискусії найживіше
обговорювано справу границ середньої поєїлості.
§. 2. предложена усталює ся границю між 30
а 1000 К. катастрофального доходу. Делкі посла
домагали ся, аби ся границу посунути до
3000 К. доходу. В голосованню прийнято внесе-
не в стилізації Виділу краєвого. З §. 2. ухва-
лено уступ о гіпотечнім безпеченстві ренто-
вих позичок. При §. 3. довшу дискусію ви-
кликано внесенє посла Среднявського, котрий
доказував, що цілею закона повинно бути ви-
ключно не творене нових господарств, але
піддержуване вже існуючих, бо не треба під-
пирати тих, що легкодушно затягають довги.
Заступники шляхти в комісії закинули Сред-
нявському, що се внесенє, звернене против
двіреких обшарів, пошкодить також селянам.
Поважнішу дискусію викликала справа ко-
масації рентових поєїлостей. Остаточко при-
нято §. 3. після проекту Виділу краєвого

з поправкою пп. Поточка і Гупки, аби ренто-
ві господарства були „по зможі“ скомасовані.

В турецьких урядових кругах перечать,
немов би в наслідок нападів Альбанців на
Християн погіршувало ся положенє в косів-
ськїм і новобазарськїм вілаетї. Губернатор з Ново-
го Базару доносить, що жалоби християньско-
го населення неправдиві. Порта нарікає крім
того, що сербське правительство не виповнює
услівїї умови о пограничній вартї, після
котрих повинні вартувати на границі патрулі
мішані. Тимчасом іменню тому приходиться до
борб між вартами сербськими і турецькими.

В письмах з Петербурга подають загра-
ничні часописи кілька подробиць о звістїм
помилуванню царем російських студентів. Спра-
ва була така: Матери студентів засланих до
войска вислали просьбу до царіци о помилу-
ванє синів. Просьбу випечатано в тисячах
примірників і розкинено по цілій Росії. Цар
приймив просьбу подану ему царіцею, однак
здержав ся з єї полагожденєм аж до уродин
наймолодшої дитини. Кажуть, що коли би був
прийшов на світ син, помилуване було би
значно обширніше.

Хінська справа не скінчить ся договором
держав з Хіною наложенєм воєнної контрибу-
ції і відкликанєм чужих войск з Пекіну. Ди-
пломатія буде мати новий клоніт з манджур-
скою справою, котра, як здавало ся вже була
уступила з порядку дневного. Іменню „Тайме“
доносить з Пекіну: Російський посол повідомив
хінських повномочників, що по підписанню уго-
ди в справі воєнного відшкодованя, Росія за-
жадає навязаня нових переговорів в справі

СУМНА ЛЮБОВ.

(З чеського — Віктора Дика).

— Чи пригадаєте собі — сказав він —
перший уступ з Нільової Ліни?

Була тоді груднева ніч, погане веремє, а
як далеко і широко, були ми самі однісенькі.
Улиця була дуже крута і вузка, у всіх вікнах
світла вже погасили; се пригадую собі добре.

Був здавалось менше спокійний як зви-
чайно. Звичайно був він дуже спокійний і ма-
ломовний, майже аж мовчаливий.

Причиною, котра вигнала мене з хати,
було то, що я тоді зле спав. З відразою при-
гадую собі той час.

Чому він вийшов, того очевидно не можу
сказати.

* * *

— Чи пригадуєте собі — сказав він от-
же — перший уступ з Нільової Ліни?

— Она мала великі, блискучі очі Бліде-
ри — сказав я, счудувавшись сим питанєм.

— Так — відповів він — она мала ве-
ликі блискучі очі.

Ми ішли хвилию мовчки побіч себе.

— То вже давно тому буде — сказав він
дальше. — Представте собі щось досить дав-
ного: перші дні сотвореня світа або теперіш-
вий день. Тоді!...

* * *

Нині не знаю вже всіх причин моєї то-
дішної нервози. Лікар виявив мені те все ду-
же докладно — але я забув, яка була в тім
взаїмна звязь. Головна річ була в тім, що він
дораджував мені зміну мого місця побуту і су-
покій, розривку і много інших подібних рі-
чий. Все те однак не мало великого успіху,
але се до річи не належить.

Отже я відїхав.

Вибрав ся в дорогу на осліп. Я не лю-
бив знані вже місцевости, де було повно гос-
тий, ані також місточок, що в зменшенім виді
були великим містом — я хотів бути в місце-
вости, далеко віддаленій і самітній.

Я вибрав одно місто — менша о его на-
зву. Оно було як всі інші, далеко від світа
віддалене і лежало як би в затишнім заливї,
де виночиває ся по бурі.

Була тоді красна, тепла, ясна весна.

А ціла подія мала свій початок на про-
гульці. Ви знаєте такі прогульки, а мені зда-
валось тоді, що се моя їдилля брати участь
ві всім. Лише що я в собі був замкнений. Але
се не перешкаджало иншим бути в добрім
настрою.

Так побачив я раз Беату.

Від разу на перший погляд впала мені
в око. Могла мати около вісімнадцять літ —
певно сего не знаю. Але від тої молодости
відпихало ціле єї поведене: була холодна і по-
важна — як яка статуа, але єї холод був то-
го рода, під котрим укриває ся і вибух. Була
холодна і замкнена в собі, лише єї очі горіли
повним виразу блеском. Але можна сказати,
що і той жар очий був холодний.

Мушу вам сказати, що до деяких слів і
зворотів, котрі для других суть без значіння,
маю певне уподобанє; в них виджу глибоку
красоту, та певного рода музику і унопу ся
над ними довгі літа.

Таким зворотом, котрий викликав в мені
сильне заїнтересованє, був також той, котрий
я вам попередив навів.

Дійстно незвичайно дивно зложили ся
обставини, що ті слова впали мені на гадку і
що заключали в собі мое вражінє.

Незвичайно і дивно тому, бо подібність
до Якобзенової героїні не була так дуже
велика.

Було певною річю, що слова: „Она ма-
ла великі, блискучі очі“ прийшли мені на
гадку.

Довший час не мав я нагоди єї видіти,
доперва підчас одної прогульки на Гора...

Дорога вела через ліс а товариство розій-
шло ся по лісі на всі сторони; умовлено ся,
що на Горі зіїдемо ся разом.

Гора єсть то горбок саме при лісі.

Всі віддалили ся, і заким я сего надїяв
ся, був з Беатою сам.

І стало ся щось незвичайного: я неміг
в жаден спосіб говорити. Чи було се про-
сто під впливом єї мовчаня, але видалось ме-
ні то глушим, щось подібного сказати.

Я на ню не дивив ся.

Видалось мені о много принаднішим ма-
ти єї при своїм боці, еслиб она завадила о ма-
ле деревце, що стояло на дорозі і віддати ся
мріям о красоті далеко віддаленій, тут в лісі,
з далека від всього, що мене колись вязало.

Манджурії. Росія лише на хвилю відступила від тих переговорів, бо зі сторони інших держав піднесено закид, що російське правитель-ство не може заключати з Хіною окремої угоди, коли всі держави мають з нею заключити спільну угоду. Тепер, коли спільна угода вже буде заключена, Росія виступить зі спеціальними жаданнями.

З Товариства ім. Котляревського у Львові.

Справоздане з діяльності Виділу від 1 мая до 15 червня 1901.

Виділ відбув три засідання, на яких порішено між иншим, скликати загальні збори літературної секції в цілі доповнення її заряду і передачі секції задач, порушених на засіданнях Виділу товариства. На збори запрошено також визначних діячів на нашій драматичній ниві.

Для придбання фондів на будову театру порішено видати кореспонденційні картки з видом будучого театру.

Справою винайму Скарбківської сцени займався Виділ через кілька засідань з черги, однак в виду зміни Дирекції „Руского народного театру“ порішено на разі перервати переговори з управою театру Скарбка.

Ухвалено зложити прилюдну подяку на торжественній вечері в льокалі тов. „Руска Бесіда“ ВП. Клішевському, артистови місцевого театру у Львові, за его заходи і старання щодо устроєння аматорських вистав театральних.

В члени товариства прийнято: о. Омеляна Чайковського, пароха з Глубічка великого, пп. Володимира Шухевича (jun.) зі Львова, Миколу Мельника і Андрея Гучка з Відня.

Касове справоздане: приходи: членські вкладки 196.75 К., добровільні датки 216.98 К., з цеголок 18.40 К., з пушки 20 К., з представлення 40 К. Разом 492.13 К. Розходи виносили 228.35 К. Сальдо 263.78 К.

Добровільні датки на будову театру зложили (далше) ВП.: о. Михайло Зубрицький з Мшанця 6 К., Н. Н. 5 сот., Кучма 40 с., П. Гладилевич від В. Шелюга 6 К., Малай 27 с., Устиянович 20 с., П. Чайківський з комерсу в Кюмарні 10.81 К., Тов. „Дністер“ 50 К., Л. Ганкевич з Шевченківського вечерка польських гімназій і реальної школи у Львові 70 К., о. І. Борне з Кракова (складка) 13.67 К., Коцко 40 с., Заяць 60 с., Іванець 15 с., М. Мельник

(від тернопільських гімназистів) 10 К., І. Бурачинський з Княждвора 2 К., Н. М. зі Львова 2 К., В. Гнатків (збірка п. Бенеша) 6 К., о. Ос. Скоморовський 5 К., др. Яр. Кулачковський 10 К., В. Чума (з весіля п. Гулевича) 10 К., А. Вітковицький з Бібрки (складка) 3.73 К., Гуменюк з Сокиринця (складка) 14.70 К., з пушки „Народної Торговлі“ в Снятині 20 К. Проф. Гілярий Огоновський жертвував на цілі тов. ілюстроване видане „Гайдамаків“ Шевченка.

Всім Вп. жертводавцям Виділ складає щирю подяку і просить їх не забувати і на дальше на наше товариство.

Товариство ім. Котляревського збрало до-ся на будову руского театру 2.223.11 К., а товариство „Просвіта“ 60.215.62 К. — разом 62.438.73 К. Сей фонд справді дуже малий, а причиною такого пияного его зросту є бай-дужність, з якою зверх триміліоновий руский нарід в Галичині відносить ся до своєї драматичної штуки. Виділ товариства відкликуєсь проте до патріотичного почуття всіх Вп. Родимців, аби при всякій нагоді не забували про власну сьвятиню драматичної музи. Головно звертаємо ся з отсим завзивом до Вп. членів нашого товариства і до тих Добродіїв, що в їх руках знаходять ся цеголки на будову театру на загальну квоту 4000 К. Як-раз за кіль-ка днів маємо першого липня, то і айша на-года зібрати більше лепт та прислати їх нам на „добрий початок“ нового півроку“. — За Виділа: Гілярий Огоновський, голова. Сень Го-рук, з. секретар.

Новинки.

Львів дня 26 го червня 1901.

— **Іменованя.** Ц. к. Міністерство торгівлі іменувало почтовими асистентами експедиторів почтових: Стан. Даныковського, Ом. Гладія, Стан. Градецького, Ів. Саноковського, Євг. Сироциньського, Мавр. Готтесмана, Володисл. Гошовського, Стеф. Скроцького, Фр. Богдася, Фр. Дескура, Євг. Реп-чинецького, Альф. Гаїзмана, Жигм. Шорнштайна, Генр. Гутницького, Алекс. Смишкевича, Викт. Гроха і Юл. Рихлика.

— **П. Міністер справ заграничних** гр. Аге-нор Годуховський прибув вчера вечером до Львова, аби взяти участь в відселенню пам'ятника свого

вітця, б. намісника Галичини гр. Агенора Го-довського. На двірки дожидав п. Міністра п. містник гр. Лев Пінїнський. П. Міністер зашав в своїй палаті при ул. Красницьких, де поставл. почетну варту.

— **Доповняючий вибір** одного члена повітової в Городенці з групи сільської, розк. Президія Намісництва на день 23 липня, одного члена з міст на 24 липня і одного члена з сільської пошлости на 25 липня.

— **Спис населення в Галичині.** Після з'ясування вислідів сегорічного спису населення, пере-даного в ц. к. Намісництві, числить тепер (в 1901 році) Галичина разом з войском 7,317.023 душ (в 1890 році 6,607.816 душ). Що-до віроісповіданя було: римо-кат. 3,352.316 (в 1890 році 2,997.430), греко-кат. 3,108.416 (2,792.449), вірмено-кат. 1540 (1739), старо-католиків 13 (68), греко-православних 2157 (1439), вірмено-правосл. 1326 (491), євангелістів-лютеран 39.328 (36.289), кальвінів 5235 (4990), англіканів 51 (63), менонітів 310 (454), унітаріїв 4 (3), жидів 810.845 (772.213), маго-дан 1 (6), інших віроісповідань 223 (123), роісповідних 215 (116). — Що-до народности: Поляків 3,989.538 (3,516.698), Русинів 3,000.000 (2,832.043), Шмиців 201.846 (227.600), Чехів 9 (5727), Словінців 123 (208), Сербо-Хорватів (4), Італійців 144 (58), Румунів 511 (283), Мадярів 90 (95), Англіїців 1. — Уміє читати і писати 2,210.453 осіб, лише читати 446.154: не уміє читати ні писати 4,660.416 осіб.

— **Загальні збори „Руского товариства педагогічного“** відбудуть ся дня 29-го с. м. в „Народнім Домі“ у Львові, в кімнаті 3 б. гімназійної. Початок зборів о 3-ій годині по-лудни. Дневний порядок: 1) Отвореня зборів го-вою товариства. 2) Справоздане секретаря. 3) Справоздане каспера і видавничої комісії. 4) Справоздане з руху книжок і магазину. 5) Справоздане референта фінанс. 6) Справоздане контрольної комісії. 7) Вибір виділу. 8) Вибір контрольної комісії. 9) Внесення виділу і членів.

— **Попис учениць** концес. школи музичної (фортеп'яну) п. О. Прокіпівної відбуде ся в с. м. дня 29-го червня с. р. в великій сали „Народного Дому“.

— **Бураки а школа.** Щоби піддержати школу цукрових бураків, яка розпочала ся сего року на Буковині, заридило буковинське правитель-ство, щоби місцеві ради шкільні ужили свого права на увільненя дітей від пауки через три дні в місяці в той спосіб, що увільнять їх на 6 півднів, аби мали можливість помагати при управі бураків.

В чарі, який Беата на мене зробила, не було сліду найменшої любові, було то чисто естетичне вражіння. Так ми ішли.

Від часу до часу чули ми голоси прочого товариства, котрі то зближали ся, то віддаляли ся; зрештою був се лише той величавий, рівномірний такт лісної пісні, котра викликає так солодкий стан душевного упоєня: гадки і чувства устають, нічо не ворухить ся в нашій серцю. Ми ішли скоро.

На Гору прибули ми перші.

З відеи представив ся нам красний вид на околицю: низина, велика низина, поля, села, і долини, все то одно між другим, а ген далеко гори.

Боком куди ми власне ішли, був наклін гори дуже стромий.

Муєли тут колись ломати каміне, бо вибрали его в тім місці тільки, що горбок був майже підкопаний. Було затім небезпечно ходити тут цілком близько краю; маленьке похвнене ся, малий заворот голови — а в долині отворала ся пропасть. Тож для безпеки було уставлене при дорозі поруче.

— Чи дістаєте коли завороту голови — спитала мене Беата.

— Ні! — відповів я.

— Чи не гадаєте може, що то красно, ходити в горі над пропастию?

Я здвигнув раменами. — Може! —

— Мені подобалося тут!

І скоро обійшла она поруче. За поручем була вузька стежка, на котрій дуже легко можна було похвзнути ся; але Беата ішла спокійно, а її холодний вираз зовсім не змінив ся.

— Не робіть-же того! — накликавав я до неї.

Легонька, глумлива усмішка перелетіла по її лицю. — Ви боїте ся?

Я не знав що сказати. Зрештою, колиб я пішов за нею, був би лиш тим збільшив небезпеченство. Не позіставало мені проте нічо иншого, як лишити ся. Она ішла яких двайцять кроків краєм. Відтак вернула.

— Чому Ви се зробили? — спитав я її, не маючи що иншого сказати.

— Се моя привичка, тамтуди ходити — відповіла.

Між тим сходило ся поволи проче товариство. Потім ніколи більше ми не сходили ся. Якось оно не складало ся.

* * *

Ся подія видада ся мені сьмішною і трохи небезпечною — романтичною; мимо того однак думав я від того часу дуже часто о Беті. Якось в тиждень пізнійше заблукав ся в сумній околиці.

На великій рівнині тягнули ся пасовища і убогі поля. Все нужденне: були ту самі піски, та кілька похилених і нужденних хат, що ледви виставали з піску. При таких вражіннях небо ставало чим раз сірійше: покрило ся хмарами і кожної хвилі міг падати дощ. Не чути було жадного людського голосу, жадного людського усьміху.... Вічна тишина панувала тут. Лише на пасовищу, через котре я ішов, було жите: пасло ся там кілька коров. Навіть они видались мені сумовитими; справді, чи виділи Ви коли такий образ?

Була се дуже сумна околиця. Там зди-

бав я Беату. Стояла на піяній доріжці і вилася на сіре небо, більше, як коли не перед тим. Доперва тепер мож було догадувати, що була властиво чорнявою, мала бачу чорне волосе. Але так прецінь не виглядала брунетки — впадо мені на гадку. Цілоком мене не переразило, що її бачу. Також Беата не оказувала жадного зворушення, коли побачила.

— Чи пригадуєте собі мене, пані?!

Засьміялась незначно. — Маю досить дубу пам'ять!

— Ми ледви пару слів говорили з собою.

— Нічого не вадить, — завважала, — хочеш. — Не конче мусять ся аж говорити, щоби когось пізнати.

Я мовчав. — Ту якось непривітно — сказав я по хвилі.

— Я проходжуюсь тут радо, задля того вражіння. Іншим видаєсь се нерозумно: сеє лиця, де ані скал, ані лісів, де нема ані дерев, ані величавости. Мене займає околиця, мимо того; єсть се малий степ, не порівняний з великим степом, але він єсть. Так представив ся собі степ у Ленава!

— У Ленава?

— Чи ти вже коли, так сам на собі знайшов ся без чувства любові і без Бога? Знаєте се?

Над пустаром зашумів острий вітер, дуже часто перед дощем віє. Тепер дощ пригадав я собі, що нема жадного захисту близько, деби можна перед дощем схоронити ся. А той наведений верш — я дивив ся на небо і обчислював, як довго ще потребає, ажачне падати дощ — так, я знав его.

— Чотириста кількадесят моргів доброї (пропускальної, переважно легко громошо-з двірського обшару в Стремільчі над Сти-в брідкім повітї, має бути розпарцельованих. Двадцять моргів кунує сусідна громада Смор-можливо, що якусь частину закупить для себе да Стремільче, та значна часть лишиться розпарцельовани. Продажа всіх частий му-наступити нараз, бо инакше гіпотечний банк екстабулює з тих ґрунтів і не знесе нало-ного на них секвестру. В інтересі хочащих ку-декало би, зробити се без проволочки, аби отримати ще з сегорічного збору збіжжя. Ціна. 200 ар. за морг. досить приступна. Парцеляцію вводить парцеляційний банк у Львові (улиця Катанка ч. 10), куди належить ся удати.

— 3 Улашковець просить нас оповістити: сьв. Іоана Хрестителя в церкві оо. Васи-розпочне ся порядком місячним для 4-го п. ст. вечірню, проповідю і обходом і тревати аж до 8-го лишня. Хто вибере ся на той вісвіт, а хоче користати з наук місячних, нехай прибуде до Улашковець.

— Убийство. В селі Просівцях убив селянин свій свою жінку. Убийниця так сильно уда-ляку рикалем по голові, що аж мозок роз-ся на всі сторони.

— 3 зависти. В Трпесті убив 62-літній Роман свою 60-літню жінку, котру під-о віроломство. Романа арештовано. При-уханно подав, що причиною злочину була ревність.

— 3і Скалатщини пишуть до „Діла“: В селі тій, коло Грималова, вибух 22 с. м. коло дани по полудні великий пожар, котрий вихвилі обхопив стодоли і стаїно Мн-Грушні, заступника начальника грома-небезпечність була тим більша, що дома лиш малий хлопчина, бо всі домашні пі-роботу. Як вєоди в таких випадках, тут почав найперше кожний радити, і ко-огони на добре розгорів ся, почато сикавки. Однак тая таки зараз по-сикалась і ратунок був би зовсім неможливий, більше, що почав віяти сильний вітер, доволі далеко, колиб не прийшов був п. „Юдомир Гримала Держановський, ятель дібр гр. Александра Пінівського, застановив всю роботу в дворі і при-до гашення огню кільканадцять форна-повними бочками ґноєвки, всю двірєку вєди, всіх денних робітників і сикавку. довільна годину огонь завдяки енергії п.

— О, вже від давна. — А бачите Вп ту Ова притакнула головою.

— Де хочете схоронити ся?

— Нігде.

— То зовсім природно було би найпро-

Дивила ся на мене, але я не був певний чи не дивить ся она куди инде поза мене, обсервуючи щось далеко.

— Ви перестудите ся!

— Може.

— Чи Вам то так байдуже?

— Ні. Я була би весела!

Було в тих словах щось сумного, щось болячого, що мене настроювало до очевид-ного фатосу, котрого я впрочім не зносив. — Великий, тяжкий каплі дощу почали падати.

А она повторила: Я була би весела.

Пустивсь велика злива, так, що на двайцять кроків наперед не можна було нічо-го добачити. Потемніло, поволи перемок я цілком.

І нараз мав я незвичайне чутство: потопу.

А вжеж, все буде затоплене і знищене; і не сьвіт щезне, цілком певне настане кінець сьві-та. Се заповідає сіре, немплосерне небо. Я не говорив ані слова; відчував лише солодку ра-дощь заглади, лише ту солодку, дику радість.

— І жаль стало Господеві, що сотворив людей на землі, і грижу мав в своїм серцю.

— Але земля була зіпсуєта в очах Бога і приступна.

— І подивив ся Бог на землю, та диви,

Держановського угашено. Шкода виносить до 30 ар. Будинки не були асекуровані, бо тут люди жадують гроша на ту ціль. В „Дністрі“ асекурованих є ледви 3—4 газдів, що затагну-ли там рівночасно позичку. Коло 8 год. вече-ром упав уливний дощ і погасив згарища до решти.

Господарство, промисл і торговля.

— Ц. к. Дирекция залізниць державних оповіщує: Газета „Львівська“ оголошує розписане оферт на достави шутру товченого і пересія-ного як також ріжних матеріялів будівляних з каміня і глини, яких буде потребувати ц. к. Дирекция залізниць державних у Львові на рік 1902. — Дотичні офerti, зладжені на при-писаних бланкетах треба внести найпізнійше до 20 липня с. р. година 12 в полудне до тут. ц. к. Дирекції. Близші услівя тої достави по-дано в Газеті „Львівській“, а можна їх пере-глянути а виглядно дістати також в III. бюрі ц. к. Дирекції залізниць держ. у Львові.

ТЕЛЕГРАМИ.

Кольонія 26 червня. Köln. Zig. заявляє, на основі певних вістий, що цісар Вільгельм не прийме у себе Крігера.

Марсилія 26 червня. Командант Бурів Волія приїхав сюди з полудневої Африки і удає ся до посла дра „Лейдеа. Волія рішучо перечить немов би Бота гадав піддати ся. Прот-ивно послідні прикази Боти вказують на то, що Бури будуть бороти ся до послідного.

Шангаї 26 червня. Кн. Чун відіде 12 липня з Пекіну, а дня 20 липня з Шангаю до Європи. Як зачувати цісарський двір верне на Шангаї залізницею до Пекіну.

Париж 26 червня. Войськова комісія се-нату приймала внесенє, жадаюче заведене дво-літної військової служби.

она була зіпсуєта, бо всяка твар зіпсуєла свою ціль на землі.

— Тоді сказав Бог до Ноя: Прийшов вже кінець всякої твари, бо на землі єсть повно проступків від них, а бач, я хочу їх знищити разом з землею.

— Тож слухай, я зішло потоп на землю, аби знищити усю твар. Все що на землі є, мусить гинути.

Ті слова говорила дуже мягко, а єї очі стратили свій холодний вираз. А ті біблійні слова, строгі і люті, мали в єї устах щось солодкого, щось, що потягало до великої заглади.

Я приладав собі слова тамошного лікаря, старого чоловіка, котрий при якійсь нагоді — при якій, того вже не знаю — о ній таке сказав:

— Она не буде довго жити, вірте мені. Має блуд серця, і всяке сильніше зворушенє може єї повалити.

Я сказав, аби взагалі щось сказати: — Єсте занадто песимістично успособлені!

— О, зовсім ні — сказала холодно — зовсім ні. Моє поведєне дивне для Вас, неправ-даж?! Мусите мені вже вибачити — она все ще дивила ся мені в очі, — отже я поми-ла ся.

Тепер мовчали ми обє, я заскочений тим зворотом, а она очевидно знеохочена. Відтак сказала своїм давним голосом, в котрім звору-шенє не було вже слідно:

— Починає падати дощ. Можемо йти!

(Кінець буде).

Йокогама 26 червня. В часі маневрів фльо-ти ударили на себе три японські торпедові лодки. Одна лодка затонула; погибло кілько-ро людей.

Видання

Руского педагогічного Товариства.

Образкові видання.

*Звіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Робін-зон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Кві-точка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Гете-Фран-ко: Лис Микита (друге цілком змінене виданє) 1 К., опр. 1 К. 30 с. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге виданє) 80 с., опр. 1 К. 30 с. *Наші звірята 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Забавки для дітей 80 с. *Мала менажерия 70 сот. *Ве-лика менажерия 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., опр. разом 2 К. 90 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., опр. разом 1 К. 30 с. *Байки Бранчаїнона 30 с. *Байки братів Гмірів 50 с.

Видання без образків.

*Читанка ч. I, II, III, IV. оправні по 40, без оправі по 20 с. *Китиця желань 2, розши-рене виданє 40 с. *Ів. Франко: Абу Каземові Капці 40 с. *Ів. Франко: Коли ще звірі гово-рили, казки для дітей 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Учитель на р. 1890—1900 по 4 К. *Дзвінок з р. 1892—1900 по 6 К. *Ів. Левицкий: Попались. Різдвяні сцени 20 с. *Вол. Шухевич: Записки школяря 40 с.; Від Бєскида до Андів 20 с. *В. Чайченко: Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с.; Дума про княгиню Кобзаря 10 с. *О. Нижанковский: Батько і мати, двосьців з фор-тепяном 20 с. *Леоніда Глібова: Байки 10 с. *Дніпрові Чайки: Казка про сонце та єго сн-на; Писанка по 10 с.; Роза дєреза 1 К. 60 с. *Мапа етнографічна Руси-України 1 К. 20 с. *Гордієнко: Картагинці і Римляни 40 с. *Юлій Верне: Подорож довкола землі 1. Кор. 20 со-тиків, оправлена 1 Кор. 30 сот. *Барановский: Приписи до іспитів 40 сотиків. *Молитвенник народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. *Др. Л. Кельнер: Коротка істория педагогії 1 К. 20 с. *Василь В-р Джонатан Свіфт: По-дорож Гулівера до великанів 50 с. *Василь: По-дорож Гулівера до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. *Остап Макарушка: Короткий огляд руско-укр. письменства 30 с. *Мальота: Без родини 80 с., опр. 1 К. 20 с. *Віра Лебедова: Гости-нець дітям 50 с. *Віра Лебедова: Малі герої 50 с., опр. 70 с. *Др. Мандибур: Олімпія 70 с. *Сальо: Непос, учебник для III класи гімназ. 1 К. 30 с. *А. К.: Робінзон неілюстрований 20 с. *Kokurewicz Józef: Podręcznik dla kancelaryj szkolnej 1 К. *Др. Мих. Пачовский: Замітка до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с., Народні Думи з поясненнями, I. ч. 64 с. *Та-рас Шевченко: Кобзар 2 К. 40 с., опр. 2 К. 80 с., в полотно 3 К. 10 с., *Кобзар для дітей 40 с. *Ів. Спілка: На чужині 40 с., опр. 54 с. *А. Глодзіньский: Огород шкільний 1 К. 20 с. *Мих. Коцюбинський: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. *Олекса Катренко: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. *Стефан Пятка: Дарунок для дітей 40 с., опр. 60 с. *Стефан Пятка: На прічках, оповід. 30 с., опр. 44 с. *Оповіданя для дітей 40 с., опр. 54 с. *Картки з історії України-Руси. 40 с. *А. Кримский: Переклади 40 с., опр. 44 с. *А. Пуш-кін: Байки 30 с. *D. N. Маміна-Сибіряка: Ди-тячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. *Марта Борецка: істор. оповід. 64 с., опр. 84 с. *Марко Вовчук: оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. *Поеми О. Кониського: 30 с., опр. 44 с. *Гр. А. Толстой: Казки 40 с., опр. 54 с. *Покарана Лож, коме-дийка Кучальської 20 с., опр. 34 с.

Книжки, пазначені зьвіздкою, апробовані Радою шкільною на нагороди пильности, а „Огород шкільний“, поручений до бібліотек шкільних.

Дістати можна в книгарні Наукового Товариства імен. Шевченка, ул. Чарнецького, ч. 26. і в книгарні Ставропітї.

„НЕКТАР”

Головний склад у Відні, VI., Webgasse 28.

Товариство для торгівлі і складів чаю Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщини.

Доставці Двора царсько-російського.

Надворні доставці кор. Вел. королів: Греції, Швеції і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892.

Grand prix

Золотий медаль

Grand prix в р. 1900,

найвища відзнака на загальних виставах в Парижі,

найвища відзнака на виставі в Антверпені 1894 р.

найвища відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Ціни.

Ціни в коронах за одну коробку російської ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3 4	4	5	6	7	8	Чай з Цейлону
$\frac{1}{1}$	15-20	11-—	10-—	9-—	8-20	7-60	6-70	5-80	5-20	4-30	6-70
$\frac{1}{2}$	7-60	5-50	5-—	4-50	4-10	3-80	3-35	2-90	2-60	2-15	3-35
$\frac{1}{4}$	3-80	2-75	2-55	2-25	2-05	1-90	1-70	1-45	1-30	1-10	1-70
$\frac{1}{8}$	—	—	—	—	1-05	—95	—85	—75	—65	—55	—85

При закупні за 20 корон, транспорт і опаківане безплатно.

ОБРАЗИ СВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня Леонарда да Вінчі
рит. на міді величини 44×80 см. 12 зр.

Сикстинська Мадонна Рафаеля величини 41×31 см. 4 зр.

Непорочне початок Мурілля величини 42×32 см. 4 зр.

Христос при кирици з Самаританкою Караччіо величини 37½×63 см. 4 зр.

Ессе Ното Гвіда Рені вел. 49×39 см. 5 зр.

Христос несучий хрест Рафаеля величини 52×36 см. 4 зр.

Всі ті образи (пгтхи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торгівлях образами. Висилають ся лише за поштілатою вже офранковані. Замовляти у Р. Хомицького, Львів, ул. Чарнецького 12.

MA YER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цілком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстрацій, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстрацій хромолітогр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового видання того твору, одинокого в загальній літературі, есть літератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданнях більше як півтора мільярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавіший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплекті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовлення приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**, Львів, Пасаж Гавсмана.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень
Пасаж Гавсмана ч. 9,

приймає оголошення до всіх дневників

і також пренумерату на всі часописи краєві і загранич